

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-115-19

Druk nr 3603
Warszawa, 10 lipca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki nabywania prawa, tryb przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania świadczenia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, zwanego dalej „świadczeniem uzupełniającym”.

2. Celem świadczenia uzupełniającego jest dodatkowe wsparcie dochodowe osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

3. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. 1. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji, zwanym dalej „osobami uprawnionymi”.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, ustawę z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych.

2. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom uprawnionym, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych albo suma tych świadczeń o charakterze innym niż jednorazowe, oraz z kwotą wypłacanych przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno-rentowych, z wyłączeniem zasiłku pielęgnacyjnego oraz innych dodatków i świadczeń wypłacanych wraz z tymi świadczeniami na podstawie odrębnych przepisów przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

3. W przypadku zbiegu prawa do:

- 1) świadczenia, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2193 oraz z 2019 r. poz. 39 i 752),
- 2) świadczenia z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o którym mowa w art. 18 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299 i 303),
- 3) świadczenia, o którym mowa w art. 12 i art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2018 r. poz. 276 oraz z 2019 r. poz. 752),
- 4) świadczenia, o którym mowa w art. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289 i 730),
- 5) świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 288 i 730),
- 6) emerytury i renty, o których mowa w art. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39, 730 i 752),
- 7) renty, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6–8 oraz art. 49, art. 50 i art. 52 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205),

- 8) renty, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2013 r. poz. 737 oraz z 2018 r. poz. 2245),
- 9) renty socjalnej, o której mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1340 i 1669),
- 10) świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. poz. 1824, z 2010 r. poz. 1465, z 2011 r. poz. 696 oraz z 2019 r. poz. 752),
- 11) okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926),
- 12) emerytury, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924),
- 13) świadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 128),
- 14) okresowej emerytury rolniczej, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637 oraz z 2017 r. poz. 38)

– świadczenie uzupełniające przysługuje, jeżeli suma tych świadczeń, z wyłączeniem dodatków oraz innych świadczeń wypłacanych wraz ze świadczeniami wymienionymi w pkt 1–14, wraz z pozostałymi świadczeniami pieniężnymi finansowanymi ze środków publicznych, o których mowa w ust. 2 oraz z kwotą wypłacaną przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno-rentowych, przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Art. 3. 1. Ustalenie prawa do świadczenia uzupełniającego następuje na wniosek osoby uprawnionej składany odpowiednio do organu wypłacającego świadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 3, a w przypadku pozostałych osób uprawnionych – do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanych dalej „organem właściwym”.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osoby:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,

- c) numer PESEL albo, jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego lub numer paszportu,
 - d) adres miejsca zamieszkania,
 - e) adres miejsca pobytu lub ostatniego miejsca zamieszkania – w przypadku osoby nieposiadającej adresu miejsca zamieszkania,
 - f) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania;
- 2) inne informacje, niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia uzupełniającego;
 - 3) wskazanie sposobu wypłaty świadczenia wraz z podaniem danych niezbędnych do jego wypłaty, z zastrzeżeniem, że w przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 3, sposób wypłaty świadczenia uzupełniającego jest taki sam jak wypłaty świadczeń wskazanych w art. 2 ust. 3;
 - 4) podpis wnioskodawcy lub jego przedstawiciela ustawowego albo pełnomocnika.

3. Do wniosku należy załączyć:

- 1) orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1, z wyjątkiem przypadku, gdy ten dokument jest już w posiadaniu organu właściwego;
- 2) w przypadku osób uprawnionych do emerytury i renty zagranicznej lub innego świadczenia zagranicznego o podobnym charakterze – dokument potwierdzający prawo do tych świadczeń i ich wysokości, wystawiony przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno-rentowych;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 2 ust. 2, oświadczenie osoby uprawnionej lub jej przedstawiciela ustawowego albo pełnomocnika o nieposiadaniu prawa do świadczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2, lub o posiadaniu prawa do świadczenia wraz ze wskazaniem jego nazwy, organu przyznającego oraz wysokości; w przypadku posiadania prawa do więcej niż jednego świadczenia – oświadczenie powinno wskazywać wszystkie przysługujące prawa do świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 2.

4. Ustalenie prawa do świadczenia uzupełniającego następuje w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Art. 4. 1. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom uprawnionym w wysokości 500 zł miesięcznie.

2. Świadczenie uzupełniające nie przysługuje osobie uprawnionej, która jest tymczasowo aresztowana lub odbywa karę pozbawienia wolności, poza osobą uprawnioną, która odbywa karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

Art. 5. 1. Przyznanie prawa do świadczenia uzupełniającego, odmowa prawa do świadczenia uzupełniającego oraz stwierdzenie ustania prawa do świadczenia uzupełniającego następuje w drodze decyzji.

2. Decyzje w sprawie świadczenia uzupełniającego wydaje i świadczenie to wypłaca organ właściwy.

3. W razie zbiegu prawa do świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3, decyzje w sprawie świadczenia uzupełniającego wydaje i świadczenie to wypłaca ten organ, który wypłaca dodatek pielęgnacyjny.

4. Decyzje w sprawie świadczenia uzupełniającego, sporządzone z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, mogą zamiast podpisu zawierać nadruk imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do ich wydania.

Art. 6. Świadczenie uzupełniające przysługuje od miesiąca, w którym zostały spełnione warunki wymagane do jego przyznania, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o to świadczenie.

Art. 7. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustaw, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 2 i 4–6, z wyjątkiem art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, art. 47 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin i art. 46 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin.

2. Osoba uprawniona jest obowiązana do informowania organu właściwego o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do świadczenia uzupełniającego.

3. Jeżeli ustaną okoliczności będące podstawą przyznania świadczenia uzupełniającego, prawo do tego świadczenia ustaje od miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie będące podstawą utraty prawa do świadczenia uzupełniającego. Organ właściwy stwierdza decyzją ustanie prawa do świadczenia i wstrzymuje jego wypłatę.

Art. 8. 1. Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie uzupełniające, jest obowiązana do jego zwrotu.

2. Za nienależnie pobrane świadczenie uzupełniające uważa się świadczenie:

- 1) wypłacone mimo ustania okoliczności będących podstawą do jego przyznania, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie była pouczona o braku prawa do jego pobierania;
- 2) przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie;
- 3) przyznane na podstawie decyzji, której następnie stwierdzono nieważność, albo przyznane na podstawie decyzji, która została następnie uchylona w wyniku wznowienia postępowania, i osobie odmówiono prawa do świadczenia;
- 4) wypłacone osobie innej niż osoba, która została wskazana w decyzji przyznającej świadczenie, z przyczyn niezależnych od organu właściwego.

3. Od kwot nienależnie pobranego świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4, są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

4. Należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia uzupełniającego ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia stała się prawomocna.

5. Nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranego świadczenia uzupełniającego za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenie zawiadomiła organ właściwy o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczenia, a mimo to świadczenie było jej nadal wypłacane, w pozostałych przypadkach – za okres dłuższy niż 3 lata.

6. Nienależnie pobrane świadczenie uzupełniające podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Kwoty nienależnie pobranego świadczenia uzupełniającego podlegają zwrotowi łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, z zastrzeżeniem ust. 3, na rachunek bankowy wskazany przez organ właściwy. Odsetki są naliczane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia do dnia zwrotu.

8. Podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wydawca instrumentu płatniczego, są obowiązani zwrócić organowi właściwemu kwoty świadczeń uzupełniających przekazane na ten rachunek albo instrument płatniczy za miesiąc następujący po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć osoby uprawnionej do świadczenia.

9. Organ właściwy dokonuje zwrotu środków uzyskanych z tytułu nienależnie pobranych świadczeń wraz z odsetkami odpowiednio na rachunek bankowy Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych albo budżetu państwa.

Art. 9. Ze świadczenia uzupełniającego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

Art. 10. 1. Organy właściwe są uprawnione do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do przyznawania, ustania prawa do świadczenia uzupełniającego i wypłacania tego świadczenia.

2. Na wniosek organu właściwego podmioty wypłacające świadczenia, o których mowa w art. 2 ust. 2 i 3, są obowiązane przekazać, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, dane niezbędne do ustalenia lub ustania prawa do świadczenia uzupełniającego.

3. Zabezpieczenia przetwarzania danych osobowych przez organy właściwe polegają co najmniej na:

1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;

2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich poufności.

Art. 11. 1. Świadczenie uzupełniające, koszty obsługi wypłaty tego świadczenia oraz koszty obsługi wniosku o świadczenie uzupełniające są finansowane ze środków Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych.

2. Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą łącznie 2% kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia uzupełniającego.

3. W przypadku prawa do świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3, lub ich zbiegu, wypłacanych przez organy właściwe inne niż Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, świadczenie uzupełniające oraz koszty, o których mowa w ust. 1, są finansowane ze środków budżetu państwa.

Art. 12. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 1 po pkt 100 dodaje się pkt 100a w brzmieniu:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215, 2242, 2244, 2245, 2246, 2429 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 29, 271, 303, 752 i 1018.

„100a) świadczenie uzupełniające otrzymane na podstawie przepisów o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji;”;

- 2) w art. 26 w ust. 7e zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dochodów, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie zalicza się alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4, świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 100a, oraz zasiłku pielęgnacyjnego.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1020, 1540 i 2529) w art. 30 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Do średniego miesięcznego dochodu gospodarstwa domowego nie wlicza się świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60, 303, 577, 730 i 924), dodatku wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 924), świadczenia pieniężnego przyznawanego na podstawie art. 9 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz. U. poz. 2529) oraz świadczenia uzupełniającego przyznawanego na podstawie ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 14. W ustawie z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1779 oraz z 2018 r. poz. 2529) w art. 8 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy nie wlicza się jednorazowych zapomóg z tytułu urodzenia się dziecka i dodatku z tytułu urodzenia dziecka określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych, wartości udzielonej pomocy w zakresie dożywiania określonej w przepisach o ustanowieniu programu wieloletniego „Posiłek w szkole i w domu”, pomocy materialnej udzielanej uczniom na podstawie przepisów o systemie oświaty, świadczenia wychowawczego określonego w przepisach o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, dodatku wychowawczego określonego w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, świadczenia pieniężnego przyznawanego na podstawie art. 9 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach

weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz. U. poz. 2529) oraz świadczenia uzupełniającego przyznawanego na podstawie ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 15. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.³⁾) art. 54a otrzymuje brzmienie:

„Art. 54a. Środki pieniężne znajdujące się na rachunkach oszczędnościowych, rachunkach oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz na rachunkach terminowych lokat oszczędnościowych pochodzące ze świadczeń, dodatków i zasiłków, o których mowa w art. 833 § 6 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 924), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność, przebywając w pieczy zastępczej, oraz świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...), są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39, 730 i 752) w art. 139 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kwoty nienależnie pobranych świadczeń uzupełniających dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji;”.

Art. 17. W ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 180 oraz z 2018 r. poz. 756, 1540 i 2529) w art. 3 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326, 730, 875 i 1074.

„Do dochodu nie wlicza się świadczeń pomocy materialnej dla uczniów, dodatków dla sierot zupełnych, jednorazowych zapomóg z tytułu urodzenia się dziecka, dodatku z tytułu urodzenia dziecka, pomocy w zakresie dożywiania, zasiłków pielęgnacyjnych, zasiłków okresowych z pomocy społecznej, jednorazowych świadczeń pieniężnych i świadczeń w naturze z pomocy społecznej, dodatku mieszkaniowego, dodatku energetycznego, zapomogi pieniężnej, o której mowa w przepisach o zapomodze pieniężnej dla niektórych emerytów, rencistów i osób pobierających świadczenie przedemerytalne albo zasiłek przedemerytalny w 2007 r., świadczenia pieniężnego i pomocy pieniężnej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 690 oraz z 2019 r. poz. 730, 752 i 992), świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 60, 303, 577, 730 i 924), dodatku wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 924), dopłaty do czynszu, o której mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania (Dz. U. poz. 1540), świadczenia pieniężnego przyznawanego na podstawie art. 9 ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz. U. poz. 2529) oraz świadczenia uzupełniającego przyznanego na podstawie ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. poz. 1340 i 1669) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ustalając całkowitą niezdolność do pracy, lekarz orzecznik, za zgodą osoby ubiegającej się o rentę socjalną lub jej przedstawiciela ustawowego, zgłoszoną nie później niż w trakcie badania tej osoby, ustala niezdolność tej osoby do samodzielnej egzystencji, na zasadach i w trybie określonym ustawą o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w celu uzyskania świadczenia, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.⁴⁾) w art. 8 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku dochodu ustalonego zgodnie z ust. 3 i 4 na potrzeby ustalenia prawa do świadczenia pieniężnego oraz opłaty wnoszonej przez osoby, o których mowa w art. 61 ust. 2 pkt 2, w dochodzie osoby lub rodziny nie uwzględnia się świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.⁵⁾) po art. 109k dodaje się art. 109l w brzmieniu:

„Art. 109l. Ze środków Funduszu Pracy mogą być udzielane nieoprocentowane pożyczki do Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych na finansowanie kosztów świadczenia uzupełniającego, kosztów obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztów obsługi wniosku o świadczenie uzupełniające, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 21. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869) w art. 50 w ust. 6 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) dotacji celowej dla Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych na dofinansowanie świadczenia uzupełniającego, kosztów obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztów obsługi wniosku, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 22. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. poz. 2192) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1693, 2192, 2245, 2354 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 271, 730 i 752.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1149, 1544, 1629, 1669, 2077, 2192, 2215, 2245, 2432 i 2435 oraz z 2019 r. poz. 60, 577, 622, 730, 743 i 986.

„1. Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, zwany dalej „Funduszem”, ma na celu wsparcie społeczne, zawodowe, zdrowotne oraz finansowe osób niepełnosprawnych.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) dotacja celowa z budżetu państwa na dofinansowanie świadczenia uzupełniającego, kosztów obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztów obsługi wniosku, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. poz. ...);”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dysponent Funduszu, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może zaciągać nieoprocentowane pożyczki, w tym z budżetu państwa, na uzupełnienie środków niezbędnych na wypłatę świadczenia uzupełniającego, kosztów obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztów obsługi wniosku, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dotacja celowa, o której mowa w ust. 1 pkt 5a, nie może być wyższa niż planowana na dany rok budżetowy kwota wpływu do budżetu państwa podatku od sprzedaży detalicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1325 i 2402).”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Środki Funduszu przeznacza się również na finansowanie świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia ... 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, wraz z określonymi w tej ustawie kosztami obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztami obsługi wniosku, o których mowa w art. 11 ust. 1 tej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego środki Funduszu na finansowanie świadczenia uzupełniającego wraz z kosztami obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego

i kosztami obsługi wniosku, o których mowa w ust. 1, w terminie umożliwiającym wypłatę świadczenia uzupełniającego.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, przekazuje się na podstawie umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych oraz między ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego a Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

4. Umowa powinna określać w szczególności wysokość środków na finansowanie świadczenia uzupełniającego, łączną wysokość kosztów obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztów obsługi wniosku, o których mowa w ust. 1, tryb ich przekazywania oraz sposób rozliczenia otrzymanych środków.”;

4) w art. 18 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Środki Funduszu na realizację zadań, o których mowa w art. 6a, przekazane na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stanowią koszty Funduszu.”.

Art. 23. Koszty obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i koszty obsługi wniosku, o których mowa w art. 11 ust. 1, w roku 2019 wynoszą łącznie 2,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia uzupełniającego.

Art. 24. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, osoby posiadające w tym dniu orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności i nieposiadające orzeczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1, mogą wystąpić z wnioskiem o wydanie tego orzeczenia wraz z wnioskiem o świadczenie uzupełniające, jeżeli jest spełniony warunek, o którym mowa w art. 2 ust. 2 i 3.

2. W przypadku wydania orzeczenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1, świadczenie uzupełniające przysługuje od miesiąca złożenia wniosku o świadczenie uzupełniające, na zasadach określonych w ustawie.

Art. 25. 1. Ustalenie prawa do świadczenia uzupełniającego, na wniosek złożony do dnia 30 listopada 2019 r., następuje w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

2. Świadczenie uzupełniające przysługuje od miesiąca złożenia wniosku o świadczenie uzupełniające, na zasadach określonych w ustawie.

Art. 26. 1. W okresie roku od dnia wejścia w życie ustawy lekarze – członkowie komisji lekarskich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mogą wydawać orzeczenia o całkowitej

niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji, o których mowa w art. 2 ust. 1, jako lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Lekarz – członek komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który wydał orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, jako lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie może wchodzić w skład komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych rozpatrującej sprzeciw lub zarzut wadliwości takiego orzeczenia.

Art. 27. 1. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, minister właściwy do spraw pracy przekaze w formie nieoprocentowanej pożyczki Solidarnościowemu Funduszowi Wsparcia Osób Niepełnosprawnych środki Funduszu Pracy w kwocie 4000 mln zł, z przeznaczeniem na sfinansowanie wypłaty świadczenia uzupełniającego oraz kosztów obsługi wypłaty świadczenia uzupełniającego i kosztów obsługi wniosku, o których mowa w art. 11 ust. 1.

2. Warunki i terminy spłaty pożyczki określi decyzja ministra właściwego do spraw pracy – dysponenta Funduszu Pracy.

3. W celu umożliwienia przekazania z Funduszu Pracy pożyczki do Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych minister właściwy do spraw pracy – dysponent Funduszu Pracy, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, dokona zmiany w planie finansowym Funduszu Pracy, przez zmniejszenie stanu środków pieniężnych w stanie tego funduszu na koniec roku i zwiększenie należności.

4. W celu umożliwienia sfinansowania przez Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych świadczenia uzupełniającego i kosztów, o których mowa w ust. 1, ze środków pożyczki otrzymanej z Funduszu Pracy minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego dysponent Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, w terminie 14 dni od dnia wpływu pożyczki, dokona zmiany w planie finansowym Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, przez zwiększenie planowanych zadań, kosztów realizacji zadań oraz środków pieniężnych i zobowiązań w stanie tego funduszu na koniec roku.

Art. 28. 1. W 2019 r. zmian w planie finansowym Funduszu Pracy i Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, o których mowa w art. 26 ust. 3 i 4, dokonuje się zgodnie z art. 29 ust. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r.

o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869), z tym że nie jest wymagana opinia sejmowej komisji do spraw budżetu.

2. Do zmian planów finansowych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2019 r., z wyjątkiem art. 21 oraz art. 22 pkt 2 lit. a i c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa ma na celu dodatkowe wsparcie finansowe osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, które ze względu na zakres swoich ograniczeń funkcjonalnych, będących następstwem istotnego naruszenia sprawności organizmu, ponoszą zwiększone koszty funkcjonowania w życiu codziennym i społecznym.

Projektowana regulacja określa warunki nabywania prawa i tryb przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania świadczenia dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, zwanego dalej „świadczeniem uzupełniającym”.

Podstawowym celem projektowanej regulacji jest zapewnienie dodatkowych środków służących zaspokajaniu potrzeb życiowych osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ze względu na zwiększone koszty związane z pielęgnacją, rehabilitacją i opieką medyczną.

Projekt ustawy jest realizacją zapowiedzi złożonej przez Prezesa Rady Ministrów osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, które ze względu na naruszenie sprawności organizmu są całkowicie zależne od wsparcia ze strony najbliższych oraz otoczenia, w tym instytucjonalnego, co potwierdza posiadane przez nie orzeczenie wydane przez właściwe organy stwierdzające ich niezdolność do samodzielnej egzystencji.

Świadczenie uzupełniające będzie przysługiwać jedynie osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W świetle unijnych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str.1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rodz. 5, t. 5, str. 72) świadczenie, ze względu na swój zakres podmiotowy, cele i warunki przyznania, posiadanie cech zarówno ustawodawstwa dotyczącego zabezpieczenia społecznego, jak i pomocy społecznej, powinno zostać uznane za specjalne nieskładkowe świadczenie pieniężne. Dlatego też świadczenie jako specjalne nieskładkowe świadczenie pieniężne zostanie zgłoszone przez przedstawicieli Rzeczypospolitej Polskiej do wpisu w

załączniku X do ww. rozporządzenia. Przedmiotowe zgłoszenie, w formie propozycji nowelizacji ww. załącznika, nastąpi po ogłoszeniu ustawy w Dzienniku Ustaw RP.

O świadczenie uzupełniające w kwocie 500 zł miesięcznie będą mogły wystąpić osoby, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i samodzielnej egzystencji, zwane dalej „osobami uprawnionymi”.

Proponowane rozwiązanie jest skierowane do osób nieposiadających prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych lub których wysokość świadczeń nie przekracza kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Badając prawo do świadczenia, pod uwagę będą brane wszystkie wypłacane danej osobie świadczenia ze środków publicznych, wchodzące w skład szeroko rozumianego zabezpieczenia społecznego (emerytury, renty, zasiłki z pomocy społecznej), o charakterze innym niż jednorazowy, z wyłączeniem wszelkiego typu przysługujących do wypłacanych świadczeń dodatków, zasiłku pielęgnacyjnego i innych świadczeń (np. ryczałt energetyczny). W sumie świadczeń uwzględniane będą kwoty wypłacane przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno-rentowych.

Ustalenie prawa do świadczenia będzie następować na wniosek osoby uprawnionej złożony do organu wypłacającego świadczenia emerytalno-rentowe, a w przypadku osób nieposiadających prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych lub mających prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej – do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanych dalej „organem właściwym”. Organ właściwy wypłacać będzie świadczenie uzupełniające. W przypadku zbiegu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych przez więcej niż jeden organ właściwy, decyzje w sprawie świadczenia wydawać będzie i świadczenie wypłacać będzie organ, który wypłaca osobie uprawnionej dodatek pielęgnacyjny. Organ wypłacający świadczenie ustali, w drodze decyzji, prawo do świadczenia uzupełniającego albo odmówi jego przyznania w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Natomiast świadczenie uzupełniające przysługiwać będzie od miesiąca, w którym zostały spełnione warunki wymagane do jego przyznania, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o to świadczenie.

Ze względu na konieczność dostosowania systemu informatycznego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do wypłaty świadczenia uzupełniającego, w okresie przejściowym, dotyczącym wniosków złożonych do dnia 30 listopada 2019 r., projekt przewiduje, że wydanie decyzji nastąpi

w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Z tym że świadczenie uzupełniające będzie przysługiwać od miesiąca, w którym zostały spełnione wszystkie warunki wymagane do jego przyznania, nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Oznacza to, że osoba, która spełniała wszystkie warunki do prawa do świadczenia uzupełniającego w dniu złożenia wniosku, otrzyma wypłatę tego świadczenia od miesiąca złożenia wniosku, bez względu na to kiedy, w ramach określonych projektowaną ustawą, organ właściwy wyda decyzję o świadczeniu uzupełniającym.

W sprawach nieuregulowanych w projekcie ustawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem art. 136, ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 47 i ustawy

z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, z wyjątkiem art. 46.

Projekt przewiduje, że osoba uprawniona zostanie obowiązana do informowania organu właściwego o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do świadczenia uzupełniającego.

Projekt szczegółowo reguluje kwestie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia. Osoba taka będzie obowiązana do zwrotu świadczenia, w przypadku gdy zostało ono:

- 1) wypłacone mimo ustania okoliczności będących podstawą do jego przyznania, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie była pouczone o braku prawa do jego pobierania,
- 2) przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenie,

- 3) przyznane na podstawie decyzji, której następnie stwierdzono nieważność, albo przyznane na podstawie decyzji, która została następnie uchylona w wyniku wznowienia postępowania, i osobie odmówiono prawa do świadczenia,
- 4) wypłacone osobie innej niż osoba, która została wskazana w decyzji przyznającej świadczenie, z przyczyn niezależnych od organu właściwego.

Projekt zakłada, że należności z tytułu nienależnie pobranego świadczenia ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, licząc od dnia, w którym decyzja o ustaleniu i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia stała się prawomocna. Ponadto nie będzie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranego świadczenia za okres dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenie zawiadomiła organ właściwy o zajściu okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczenia, a mimo to świadczenie było jej nadal wypłacane, w pozostałych przypadkach – za okres dłuższy niż 3 lata. Nienależnie pobrane świadczenie podlegać będzie egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Natomiast kwoty nienależnie pobranego świadczenia będą zwracane łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na rachunek bankowy wskazany przez organ właściwy. Odsetki będą naliczane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wypłaty świadczenia do dnia zwrotu. Kwoty nienależnie pobranych świadczeń uzupełniających będą również potrącane ze świadczeń określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Szczególnie istotnym i ważnym rozwiązaniem przewidywanym w projekcie jest zagwarantowanie osobie uprawnionej wypłaty pełnej wysokości przyznanego świadczenia. Stąd też zakłada się, że organ właściwy nie dokonuje potrąceń i egzekucji ze świadczenia uzupełniającego. Dodatkowo projekt zakłada zmianę w tym zakresie w przepisie art. 54a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

W celu prawidłowej realizacji ustawy organy właściwe zostały uprawnione do pozyskiwania i przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do przyznawania prawa do świadczenia uzupełniającego i wypłacania tego świadczenia. Ponadto na wniosek organu, w którym złożono wniosek o świadczenie uzupełniające, organy wypłacające świadczenia ze środków publicznych będą zobowiązane przekazać, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wniosku, dane o rodzaju i wysokości wypłacanych świadczeń.

W celu zagwarantowania sprawnej obsługi procesu przyznawania świadczenia uzupełniającego koszty obsługi wniosku i wypłaty świadczenia przez organy wypłacające świadczenie, będą finansowane ze środków publicznych w kwocie nie wyższej jednak niż 2,0% kwoty wypłaconych świadczeń, z tym że w roku 2019 koszty te stanowić będą 2,5% kwoty wypłaconych świadczeń. Wysokość środków przeznaczonych na koszty obsługi wynika ze stopnia skomplikowania realizacji zadania oraz zakresu podejmowanych działań w celu przyznania świadczenia, a także konieczności wydawania dodatkowo orzeczeń uprawniających do przyznania świadczenia uzupełniającego dla osób posiadających jedynie orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności. Zgodnie z projektowaną regulacją osoby te będą mogły ubiegać się o świadczenie uzupełniające po uzyskaniu orzeczenia w ramach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Proponuje się w przypadku osób posiadających orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności w dniu wejścia w życie ustawy, aby w ciągu 6 miesięcy mogły wystąpić do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wydanie orzeczenia, z zastrzeżeniem, że w przypadku jego wydania świadczenie uzupełniające będzie przysługiwać od miesiąca złożenia wniosku. Po tym okresie ustalenie prawa do świadczenia uzupełniającego nastąpi na zasadach określonych w projektowanej ustawie, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Proponuje się, aby w okresie pierwszego roku funkcjonowania ustawy lekarze – członkowie komisji lekarskich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mogli wydawać orzeczenia o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji jako lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z zastrzeżeniem, że nie będą mogli wchodzić w skład komisji lekarskiej rozpatrującej sprzeciw lub zarzut wadliwości takiego orzeczenia. Proponowane rozwiązanie wynika z braku wystarczającej liczby lekarzy orzeczników w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, którzy mogliby zrealizować zadania wynikające z projektowanej ustawy (wzmoczony wpływ wniosków, w pierwszym roku funkcjonowania ustawy, o wydanie orzeczenia, będącego podstawą przyznania świadczenia uzupełniającego).

Dodatkowo, aby usprawnić proces ubiegania się osób zainteresowanych o świadczenie uzupełniające i obniżyć związane z tym koszty, proponuje się zmianę przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, tak by ustalając całkowitą niezdolność do pracy lekarz orzecznik, za zgodą osoby ubiegającej się o rentę socjalną lub jej przedstawiciela ustawowego,

zgłoszoną nie później niż w trakcie badania tej osoby, ustalał jednocześnie niezdolność tej osoby do samodzielnej egzystencji.

Zarówno świadczenia, jak i powyżej wymienione koszty będą finansowane ze środków Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. W przypadku prawa do świadczeń emerytalno-rentowych lub ich zbiegu, wypłacanych przez organy właściwe inne niż Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, świadczenie uzupełniające oraz wskazane powyżej koszty, będą finansowane ze środków budżetu państwa.

Projekt zakłada, iż świadczenie uzupełniające będzie zwolnione z opodatkowania, a jego wysokość nie będzie zaliczana do dochodów, od których odlicza się wydatki na cele rehabilitacyjne. Wymagać to będzie nowelizacji przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.).

W projekcie przewiduje się również niewliczanie kwoty świadczenia do dochodu, od którego ustala się prawo do dodatku mieszkaniowego, świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej przez małżonka, wstępnych i zstępnych osoby uprawnionej do świadczenia, do dochodu ustalanego na potrzeby ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych. Dlatego też proponuje się odpowiednią nowelizację przepisów ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1020, z późn. zm.), ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1779, z późn. zm.), ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. 2017 r. poz. 180, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.).

W celu umożliwienia realizacji ustawy i przyznania świadczenia osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji projekt umożliwia udzielenie pożyczki ze środków Funduszu Pracy [zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.)] do Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych, wraz z trybem jej udzielenia oraz wymaganą procedurą dotyczącą planów finansowych poszczególnych funduszy.

Projekt zakłada również zmianę przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869) oraz ustawy z dnia 23 października 2018 r. o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. poz. 2192). Pozwoli to przekazywać dotację z budżetu państwa Solidarnościowemu Funduszowi Wsparcia Osób Niepełnosprawnych.

Projekt przewiduje wejście w życie regulacji z dniem 1 października 2019 r., z wyłączeniem przepisów dotyczących dotacji celowej dla Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych.

W ocenie projektodawców przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Sekretarz Stanu – Krzysztof Michałekiewicz Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: (22) 461 6000	Data sporządzenia 5 lipca 2019 r. Źródło: zapowiedź Premiera Nr w wykazie prac legislacyjnych: UD 551
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji stanowi element realizacji zapowiedzi złożonej przez Prezesa Rady Ministrów osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, które ze względu na naruszenie sprawności organizmu są całkowicie zależne od wsparcia ze strony najbliższych oraz otoczenia, w tym instytucjonalnego, co potwierdza posiadane przez nie orzeczenie wydane przez właściwe organy orzekające ich niezdolność do samodzielnej egzystencji.

Celem projektu jest dodatkowe wsparcie finansowe najbardziej potrzebujących osób ze względu na ponoszone zwiększone koszty funkcjonowania w życiu codziennym i społecznym, w tym koszty związane z pielęgnacją, rehabilitacją oraz opieką medyczną.

Proponowane rozwiązanie jest skierowane do osób, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i samodzielnej egzystencji, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych lub których wysokość świadczeń nie przekracza kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Ponoszone obecnie zwiększone koszty związane z pielęgnacją, rehabilitacją czy opieką medyczną wskazują na potrzebę zapewnienia osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, a w szczególności znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej, dodatkowego wsparcia ze strony państwa jako wyrazu szczególnej opieki wobec osób najbardziej potrzebujących pomocy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane rozwiązanie ma charakter systemowy, polegający na stworzeniu dodatkowych ram prawnych funkcjonowania systemu pomocowego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, z przeznaczeniem na pokrycie kosztów zgodnie z ich obecnymi potrzebami.

Niniejszy projekt przewiduje:

- I. Przyznanie świadczenia w wysokości 500 zł dla osób, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych lub są uprawnione do świadczeń emerytalno-rentowych ze wszystkich systemów, posiadających orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji albo orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji, albo orzeczenie o całkowitej niezdolności do służby i samodzielnej egzystencji.
- II. Określenie warunków nabywania prawa i trybu przyznawania oraz zasady wypłacania i finansowania świadczenia uzupełniającego oraz zasady jego wypłaty.

Nie ma możliwości pozalegisłacyjnego rozwiązania proponowanych zmian.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	1	ZUS	Instytucja obsługująca ubezpieczonych i świadczeniobiorców z systemu ubezpieczeń społecznych.
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	1	KRUS	Instytucja obsługująca ubezpieczonych i świadczeniobiorców z systemu ubezpieczeń społecznych.
Lekarze orzecznicy i komisje lekarskie	668 (lekarze orzecznicy i członkowie komisji lekarskich w ZUS)	ZUS KRUS	Możliwość znacznego zwiększenia się liczby osób ubiegających się o orzeczenie.
Uprawnieni do świadczeń emerytalno-rentowych z orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji	ok. 120 tys. emerytów i rencistów z ZUS z orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji, ok. 110 tys. osób w wieku 75 i więcej lat pobierających dodatek pielęgnacyjny, które mogą wystąpić o orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji, ok. 109 tys. emerytów i rencistów z KRUS ok. 32,5 tys. rencistów socjalnych	ZUS KRUS	Możliwość nabycia prawa do świadczenia uzupełniającego, pod warunkiem posiadania nie wyższego świadczenia własnego od od kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (od 1 marca 2019 r. – 1100 zł miesięcznie).
Niepełnosprawni z orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności	Brak danych. Przyjęto ok. 125 tys.		Możliwość nabycia prawa do świadczenia uzupełniającego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Rządowy projekt ustawy nie został przedstawiony do konsultacji publicznych, co podyktowane jest względami pragmatycznymi umożliwiającymi efektywniejsze, a zatem przede wszystkim szybsze przeprowadzenie projektu przez procedurę ustawodawczą. Wynika to z konieczności jak najszybszego udzielenia wsparcia w postaci dodatkowej pomocy dochodowej osobom niezdolnym do samodzielnej egzystencji, a także z uwagi na zapewnienie ochrony ważnego interesu tych osób, jako osób, które ze względu na zakres swoich ograniczeń funkcjonalnych, będących następstwem istotnego naruszenia sprawności organizmu, ponoszą dodatkowe koszty funkcjonowania w życiu codziennym.

Proponowane rozwiązanie ma charakter systemowy, nie incydentalny, którego celem jest poprawa sytuacji osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji w perspektywie długofalowej. Skrócenie czasu procedowania projektu ustawy (przez nieprzedstawienie projektu do konsultacji publicznych) spowoduje, że pierwsze świadczenia uzupełniające będą mogły być realizowane już od IV kwartału 2019 roku, co znacząco wpłynie na zauważalną poprawę warunków bytowych tych osób.

W trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektowaną ustawą.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mld zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,014	0,066	0,075	0,075	0,075	0,075	0,075	0,075	0,075	0,075	0,075	0,754
ZUS	0,010	0,048	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,541
KRUS	0,004	0,019	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,213

SFWON	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Wydatki ogółem	0,594	2,722	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	30,910
ZUS	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
SFWON	0,594	2,722	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	3,066	30,910
Saldo ogółem	-0,580	-2,655	-2,991	-2,991	-2,991	-2,991	-2,991	-2,991	-2,991	-2,991	-2,991	-30,156
ZUS	0,010	0,048	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,054	0,541
KRUS	0,004	0,019	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,021	0,213
SFWON	-0,594	-2,722	-3,066	-3,066	-3,066	-3,066	-3,066	-3,066	-3,066	-3,066	-3,066	-30,910

Źródła finansowania	Środki z Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. W przypadku wypłaty świadczenia uzupełniającego przez Zakład Emerytalno-Rentowy MSWiA lub Biuro Emerytalne Służby Więziennej, skutki finansowe wynikające z wejścia w życie projektowanych rozwiązań odpowiednio dla cz. 42 – Sprawy wewnętrzne i cz. 37 – Sprawiedliwość zostaną pokryte w ramach limitu wydatków budżetu państwa zaplanowanego na dany rok w ramach ww. części budżetu państwa, bez konieczności jego dodatkowego zwiększania. Natomiast świadczenie uzupełniające wypłacane przez wojskowe organy emerytalne oraz koszty obsługi jego wypłaty będą corocznie finansowane w ramach limitów wydatków obronnych, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 37, z późn. zm.).
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	O prawo do świadczenia proponowanego w projekcie ustawy w wysokości 500 zł miesięcznie mogą wystąpić z wnioskiem osoby, które pobierają świadczenie które nie przekracza kwoty najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy (obecnie 1100 zł). Do oszacowania liczby osób uprawnionych przyjęto informacje ZUS dotyczące struktury świadczeniobiorców pobierających dodatki pielęgnacyjne łącznie (emerytury i renty rodzinne) oraz rencistów z całkowitą niezdolnością do pracy oraz niezdolnością do samodzielnej egzystencji, którzy otrzymują świadczenia nie wyższe niż w wysokości najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy. Ponadto przyjęto, że istnieje realne prawdopodobieństwo rozszerzenia kręgu uprawnionych o osoby pobierające emerytury w wieku 75 lat i więcej, które po wejściu w życie regulacji będą starały się uzyskać orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji, co może oznaczać wzrost liczby uprawnionych o ok. 110 tys. osób (ZUS). Przyjęto, że przyrost ten zrealizuje się w 2020 r. i w 2021 r. w równych częściach. Krąg osób uprawnionych rozszerzy się również o osoby posiadające obecnie orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności (przyjęto o ok. 125 tys. osób). Ze względu na brak dostatecznych danych przyjęto, że wszyscy świadczeniobiorcy pobierający świadczenia z KRUS wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym będą uprawnieni do świadczenia uzupełniającego. Ze względu na wysokość świadczeń wypłacanych w ramach zaopatrzenia służb mundurowych przyjęto, że nikt nie będzie spełniał kryterium dochodowego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mld zł, ceny stałe z	duże przedsiębiorstwa (banki)							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz	0,594	2,722	3,066	3,066	3,066	3,066	30,910

2019 r.)	gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz starsze							
Niemierzalne	funkcjonowanie przedsiębiorców							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	osoby niepełnosprawne oraz starsze							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt będzie miał pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną osób całkowicie niezdolnych do pracy i samodzielnej egzystencji, w tym również osób starszych.							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☐ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegół w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy		
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne:		
						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy		
Zostaną zwiększone obciążenia regulacyjne po stronie organów emerytalno-rentowych.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projekt nie ma wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		
Omówienie wpływu		Zmiana nie ma wpływu na wskazane obszary.						
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego								
Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem 1 października 2019 r., z wyłączeniem przepisów dotyczących dotacji celowej dla Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych.								
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?								
Nie dotyczy.								

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Warszawa, 9 lipca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.896.2019 / 13 / as

dot.: RM-10-115-19 z 08.07.2019 r.

Pan Tomasz Szczegielniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Sekretarzu,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pani Bożena Szopa-Borys
Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej